

at få det belyst endnu mere til bunds under udvalgsbehandlingen, men vi har, synes jeg, med velberåd hu ikke lagt op til en domstolsprøvelse.

Det skyldes først og fremmest, at det her ikke er en rettlighed, vi giver til alle. Det her er et ganske særligt tilbud. Jeg synes, der ville være meget forkert i at gå ud og sige noget om domstolsprøvelser, fordi vi ad den vej nærmest stiller alle indsatte i udsigt, at de kan blive omfattet af lovforslaget. Det her lovforslag bliver ikke et lovforslag, der kommer til at være målrettet mod en meget stor gruppe af kriminalforsorgens indsatte. Det synes jeg også at man har kunnet høre på nogle af de bemærkninger, der er kommet i dag.

Der er også det at sige til det, at jeg ikke tror på, at det vil have den negative effekt for de personer, der arbejder i kriminalforsorgens institutioner. I nogle af høringsssvarene står der, at det, at man på et tidspunkt lægger kompetencen ud lokalt, sådan som man i dag gør det med udgang osv., vil skabe frustrationer. Jeg tror, det er præcis det modsatte, der vil ske.

I og med at man nu går ind og belønner dem, der opfører sig ordentligt, som har et godt forhold til fængselsbetjentene, så tror jeg faktisk, at det kan skabe et godt og et mere positivt klima. Derfor har jeg meget, meget svært ved at se, at hele spørgsmålet om domstolsprøvelse overhovedet skulle være relevant at sætte på banen i denne sammenhæng.

Det, der blot vil ske, er, at alle søger om prøveløsladelse på halv tid, selv dem, der er uden chance for nogen sinde at komme i betragtning, og så kan domstolene få lov at muntre sig med dét. Jeg tror sådan set ikke, at frustrationen bliver mindre for de personer, der søger, for de ved, at domstolene træffer deres afgørelse præcis på grundlag af de samme beslutninger og vurderinger, som institutionen ellers selv ville skulle træffe beslutning på grundlag af.

Lad os drøfte det under udvalgsbehandlingen. Jeg synes, der har været en god stemning omkring lovforslaget, og derfor er det også væsentligt for mig, at vi selv på de punkter, hvor jeg måske har svært ved at se formålet med kritikken, selvfølgelig skal belyse tingene til bunds.

Kl. 18.15

Jeg vil sige til nogle af de spørgsmål, der var om, hvad det så præcis er, man skal gøre for at være egnet til noget for noget-princippet og en tidlig prøveløsladelse, at det synes jeg også vi skal ind og drøfte undervejs i udvalgsbehandlingen. Vi har meget klart i den kommenterede

høringsoversigt bl.a. også kommenteret de bemærkninger, der kom fra Kragsskovhede, for så vidt angår spørgsmålet om arbejdsindsats. Men lad os drøfte det under udvalgsbehandlingen.

Samtidig må jeg sige til fru Line Barfod, som var inde på mange spørgsmål omkring ressourcer, herunder ikke mindst ressourcerne til KIF: Der har vi sådan set fulgt de beregninger, som blev lavet undervejs i forløbet op til flerårsaftalen, og der er afsat yderligere midler til kriminalforsorgen i frihed, men selvfølgelig er jeg også indstillet på at besvare det, der måtte være af spørgsmål.

Noget for noget-princippet giver ikke mening, hvis kriminalforsorgen i frihed ikke har de ressourcer, der skal til for at tage sig af personerne. Der er jo ikke tale om, at folk bliver prøveløsladt og så skal overlades til sig selv. Hele meningen er jo, at man lige så langsomt får folk etableret i det almindelige samfund igen, og der spiller KIF en helt afgørende rolle.

I det store og hele vil jeg sige tak for de meget positive bemærkninger, der også var fra en del af partierne. Det er i hvert fald min intention med lovforslaget, at vi får en god udvalgsbehandling, hvor de her spørgsmål bliver afklaret, og så forhåbentlig får et meget bredt flertal til at stemme for lovforslaget i sidste ende, selv om vi måske ikke kan enes om alle punkterne. Jeg synes, det vil være godt for kriminalforsorgen og ikke mindst godt for de mange mennesker, som rent faktisk gerne vil ud og leve et normalt liv igen, at den her mulighed bliver etableret.

Jeg takker for spørgsmålene og bemærkningerne og ser frem til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er en præcisering. For os er det afgørende jo ikke, at alle behandles ens, det siger sig selv. Det, der er det afgørende, er, at alle behandles lige, og der er i juridisk forstand en væsentlig forskel. Jeg er sikker på, at justitsministeren vil være enig i, at lighed for loven bestemt også i den her sammenhæng er vigtigt at varetage.

I den sammenhæng synes jeg, at det kunne være interessant her ved førstebehandlingen at få præciseret med justitsministerens egne ord, hvad det egentlig er, man ønsker at opnå med forslaget. Her tænker jeg ikke så meget på det materielle indhold, men derimod mere forslagets rolle som en brik i justitsministerens kriminalpræventive puslespil. Er det nedbringelse af recidiv og resocialisering af de kriminelle, der er